

РЕШЕНИЕ

№ 5962

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5894** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

И. О. М. обжалва решението на СРС от 16.03.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 18461/2019 г. в частта, с която е потвърдено НП № 19-4332-017084/05.09.2019 г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, ОПП-СДВР. В обжалваната част с НП на касатора, на основание чл. 179, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 37 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лева. Според касатора в тази част, решението на СРС е незаконосъобразно и постановено при допуснати процесуални нарушения. Иска се отмяната на НП в обжалваната част.

Ответник по касационната жалба не взема отношение.

Представител на СГП поддържа становище, че жалбата е неоснователна.

XX касационен състав на АССГ като обсъди първоинстанционното решение, доводите и становищата на страните, доказателствата по делото и след като извърши служебна проверка съгл. чл. 218, ал. 1 от АПК, прие за установено следното.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В хода на производството пред въззивен съд са събрани достатъчно и убедителни доказателства, които след прецизен анализ са дали правно основание на решаващия състав да постанови съдебно решение, с което потвърждава НСП в тази част. Не се

опровергава, по реда на обратно доказване установеното в АУАН. В тази връзка са и безспорните доказателства събрани от момента на извършване на нарушението с неспазване правилата по чл. 37 от ЗДвП, от страна на касационния жалбоподател, като водач на МПС. Съдът е кредитирал доказателствата, установяващи съставомерността и авторството на нарушението.

Предвид установените факти съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, препятстващи адекватно упражняване на правото на защита от страна на лицето, сочено като нарушител. Вмененото на жалбоподателя нарушение правилно е било квалифицирано от административнонаказващия орган, както и правилно е определен размерът на наложеното административно наказание.

Настоящият съдебен състав споделя напълно, както установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, така и направените въз основа на нея правни изводи. В решението са анализирани фактическата обстановка, при която е извършено вмененото на жалбоподателя нарушение, както и приложимите процесуални и материални норми, като съдът е приел, че административнонаказващият орган е тълкувал вярно закона и го е приложил точно.

Обжалваното решение е правилно.

Настоящият състав намира за неоснователни възраженията на касационния жалбоподателя относно допуснати в хода на въззивното производство съществени нарушения на процесуалните правила. За установяване на фактите от значение за разрешаване на правния спор, по делото са събрани достатъчно относими доказателства, като същите са анализирани от решаващия съдебен състав. Следва да се отбележи обаче, че преценката за това кои доказателства да бъдат ценени е предоставена изцяло на вътрешното убеждение на съда, поради което сама по себе си същата не представлява нарушение на съдопроизводствените правила. Невъзприемането на възраженията в жалбата за основателни не съставлява касационно основание за отмяна на постановения съдебен акт. С оглед събраните по делото доказателства, настоящият състав намира за правилно установена от въззивната инстанция фактическа обстановка. Доколкото разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗДвП вменява в задължение при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства, неспазвайки въведеното в цитираната разпоредба правило за предимство, вследствие на което е причинено пътнотранспортно произшествие. Касаторът е осъществил състава на обективизираното в тази правна норма административно нарушение, за което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 5 от ЗДвП. В протокола за ПТП са описани подробно настъпилите щети по двата автомобила, както и механизма на извършване на нарушението по чл. 37 от ЗДвП. Това доказва положението на двата автомобила и механизма на настъпване на ПТП, така както безпротиворечиво е описан в протокола за ПТП, акта и НП, а именно: жалбоподателят е навлязъл с автомобила си в кръстовището, предприемайки маневра завой наляво като отнел предимството на насрещно движещия се по пътя с предимство автомобил. Вината на жалбоподателя за причиненото ПТП произтича от това, че е нарушил правилата за предимство, отнемайки предимството на насрещно движещия се автомобил в нарушение на чл. 37, ал. 1 ЗДвП, което поведение е причина за настъпилото ПТП с материални щети. Настъпването на ПТП обуславя

налагането на наказание на водача, неспазил правилата за предимство в хипотезата на посочената норма.

Предвид това и в съответствие с фактическите констатации в АУАН, чиято презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е оборена от жалбоподателя в производството пред съда, следва да се приеме, че действителните факти по спора са такива, каквито са установени от органите на "Пътна полиция" в хода на административнонаказателното производство. Такава е преценката и на първоинстанционния съд. Установените данни са го мотивирали да приеме, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, в резултат на което законосъобразно административнонаказващия орган го е санкционирал. Съдът намира, че релевантните факти се потвърждават изцяло от събраните в административнонаказателното и първоинстанционно съдебно производство писмени и гласни доказателства, като в тях се съдържат непротиворечиви данни, касаещи съставомерността на деянието.

Предвид горното, съдът при извършената проверка по чл. 218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона. Не са налице касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, предполагащи отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно.

По изложените съображения, ХХ касационен състав на АССГ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.03.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 18461/2019 г. в частта, с която е потвърдено НП № 19-4332-017084/05.09.2019 г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, ОПП-СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.

Заповед

ЛС № 1252/28.10.2020

„за“

Председател АССГ